

Goigs i laments a la Imatge del Sant Crist

de la Masia de Can
de Sant Joan

*Amb perfecta devoció
diguem amb cor molt constant:
Misericòrdia i perdó
concediu-nos Vós, Crist Sant.*

Plorem amats cristians
davant d'eixa Imatge pura;
plorem tots amb amargura
amb llàgrimes abundants;
diguem tots amb contrició
a l'anyell en Creu penant:
Misericòrdia...

Del Temple s'esquinça el vel,
plora la Verge Maria;
tot tremola, en aquest dia;
el sol s'eclipsa en el cel
de veure tal passió;
diguem tots amb cor clamant:
Misericòrdia...

Vós escarnit i escopit
assotat, cobert d'espines,
tot Ell ple de plagues vives
per pagar nostre apetit;
gran amor i compassió
d'un Déu tot enamorat:
Misericòrdia...

Si el més ingrati peccador
contempla la vostra cara,
el deixeu com l'aigua clara,
inspirant-li foc d'amor;
dolorit i amb contrició,
us està després clamant:
Misericòrdia...

Text anònim revisat.

Oh bellesa divinal
cruelment desfigurada;
nostres pecats l'han mudada
fent d'ella burla infernal;
cert tindrem nostre perdó
la mala vida esmenant:
Misericòrdia...

De la Murtra oh Crist Sant
fre del mar, mariners criden;
els que amb fe molt viva us miren
per Vós es lliuren del plant;
clar ho diu l'oblació
dels ex-vots que estàn davant:
Misericòrdia...

Arrogant tropa volent
saquejar sense mesura
el Monestir, els detura
la vostra Imatge excel·lent
des de la Creu de Passió;
no gosa passar avant:
Misericòrdia...

Esquadrons molt forts armats,
per destruir tal idea,
tots els arbres d'eixa aldea
apareixien soldats,
causant gran admiració
al guerrer més arrogant:
Misericòrdia...

Cabanyes de la Riera
de Badalona.

Dos àngels van davallar,
mode i forma peregrina,
i vostra Imatge Divina
sense medis van formar.
Així per la tradició
creiem tots ser molt constant:
Misericòrdia...

Si jamai haveu permès
la tovalla renovar-vos,
ni la corona mudar-vos
per més que s'hagi pretès:
en tot sou de condició
molt pobric, nú i sang llançant:
Misericòrdia...

Vostra cara de dolor
a tots ens crida a mudança,
i encar apar que la llança
la sang ens mostra amb braó;
la qual vista amb compassió
trenca el cor de diamant:
Misericòrdia...

A vostres plantes rendits
venerem vostres misteris
i us preguem deu-nos els medis
per vèncer els mals esperits;
doneu-nos benedicció
puix de cor estem clamant:
Misericòrdia...

*Diguem tots amb devoció
a Jesús sang derramant:
Misericòrdia i perdó
concediu-nos Vós, Crist Sant.*

Música Joan M.ª Aragones

Amb per-fec-ta de-vo-ció di-guem amb cor molt constant: Mi-se-ri-còrdia i per-dó con-ce-div-nos, Vós, Crist Sant.

Plo-rem a-mants cris-ti-ans da-vant d'e-i-xa I-matge pu-ra; plo-rem tots amb a-mar-gu-ra amb llàgrimes a-bun-dants;
di-guem amb la con-tri-ció a l'anyell en Creu pe-nant: Mi-se-ri-còrdia i per-dó con-ce-div-nos, Vós, Crist Sant.

V. Exaudi, Domine, preces servorum tuorum.

R. Et per Crucem tuam dimitte peccata nostra.

OREMUS

Domine Jesu Christe, qui clavus affixus, felle aceto potatus, lancea vulneratus, copiosam apud te nobis redemptionem fecisti: concede supplicibus tuis humiliter deprecationibus, ab omni vinculo criminis absolutis, copiosam gratiam misericordiae tuae; ut, sicut pro salute nostra non dubitasti acerbissimum Crucis subire supplicium, per eundem Crucem tuam ab aeternis eruamur tormentis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. - R. Amen.

AMB LLICÈNCIA ECLESIASTICA

El Crist de Can Cabanyes (Badalona)

Segons tradició després d'una gran avinguda de la riera de sant Jeroni de la Murtra, notaren que les aigües havien dipositat en un recolze de la riba, a l'indret mateix de Can Cabanyes, una bella talla del Crucificat. Aquesta fou recollida pels pietosos masovers de la casa i, comunicat als amos, aquests la guardaren curosament a la casa amb el desig de construir-li una capella. Mes, heus ací que a l'endemà en llevar-se trobaren en falta la imatge; amb gran estranyesa la recollien del mateix indret on fou descoberta, i decidiren de construir-hi una capelleta de fortes parets, per tal que el mur pogués resistir la fúria de les aigües en les possibles avingudes. No es pot fixar quan s'escaigué la descoberta, però pot assegurar-se que al darrer quart de segle XVIII la capelleta figurà en un plànol de Can Paxau. La devoció a aquesta imatge fou intensa d'ençà el seu principi. Sempre es veu el Crist rodejat de flors i cera, ex-vots, així com és objecte de molts donatius en metàl·lic, que li ofrenen els devots badalonins. La veu del poble deia que li creixien els cabells. A l'any 1860 fou renovada i restaurada la capella. Una matinada de cert dia de l'any 1931, una ànima sacrílega espanyà la porta de la capella amb intent de destruïrla-la, calant-hi foc; es consumiren les tovalles de l'altar i no s'arribà a destruir res més. Arran dels fets del 1936, la devota imatge fou profanada i mutilada, i en l'any 1956, mercès a la munificència dels arrendataris de la finca, ha estat la imatge curosament restaurada i col·locada al seu lloc, on els devots no l'han oblidada en llurs presents i intercessió.

Del sentit de la tradició n'ha vingut l'adoptar els presents "goigs" de la miraculosa imatge del Sant Crist de la Murtra que es venerava a l'església del Monestir de l'orde de monjos de sant Jeroni; descartem que la imatge no és la mateixa, tan per les proporcions entre l'una i l'altre, però vinguda la imatge de la riera de sant Jeroni, s'ha de creure en el possible origen del convent. Els propulsors de renovar el sentit tradicional dels goigs no cauen en cap desencert renovant un pietós costum a un altre Crucificat que avui té una capella on s'empara el Crist consol dels afligits i guaridor dels nostres mals.

Setmana Santa del 1958.